

РЕШЕНИЕ

№ 6297

гр. София, 28.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 10.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **11568** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по повод жалба от И. Г. Р. срещу Решение № 18/13.05.2021 г. на Управителя на НОИ, с което е отхвърлена жалбата като неоснователна на Р. срещу Разпореждане, изх. № 1012-40-45#1 от 00.03.2021 г. на длъжностното лице в дирекция „Европейски регламенти и международни договори“.

В жалбата са изложени твърдения, че разпореждането е неправилно и незаконосъобразно, постановено при неправилно изчисляване на придобития от жалбоподателя трудов и осигурителен стаж, липсва обсъждане и анализ на обективно дадените обстоятелства. Искането до съда е за отмяна на обжалваното решение в едно с разпореждането. Претендира присъждане на разноските по делото.

В хода на съдебното производство, жалбоподателят, чрез адв. Т. поддържа жалбата си. Претендира направените по делото разноски, съобразно представен списък.

Ответникът редовно призован, се представлява от юрк. Б., която оспорва жалбата и моли същата да се отхвърли като неоснователна, по съображения изложени в писмо № 1012-40-45-17/19.05.2022 г.

Административен съд - София град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

С вх. № 2113-50-255 от 18.08.2016 г. Р. е депозирал заявление за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по българското законодателство, считано от

01.01.2017 г.

С изх. № 2113-50-255#4 от 03.05.2017 г. е постановен отказ за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст на лицето по българското законодателство.

С вх. № 1012-50-14 от 11.06.2018 г. лицето е депозирало възражение срещу отказа за отпускане на пенсия по българското законодателство и е изразило желание такава да му бъде отпусната, считано от 01.01.2017 г.

С решение № 29 от 27.06.2018 г. на управителя на НОИ жалбата на лицето е оставена без разглеждане като процесуално недопустима.

С определение № 5578 от 11.09.2018 г. на Административен съд - София-град (АССГ), 62 и състав, решение № 29 от 27.06.2018 г. на управителя на НОИ е отменено и преписката е върната на административния орган с указания за произнасяне по същество по реда на чл. 117. ал. 4 КСО по жалбата на Р. от 11.06.2018 г.

С решение № 64 от 19.10.2018 г. на управителя на НОИ жалбата на лицето от 11.02.2018 г. е отхвърлена като неоснователна.

С решение № 2778 от 23.04.2019 г. на АССГ, 73-и състав, жалбата на Р. срещу решение № 64 от 19.10.2018 г. е отхвърлена като неоснователна.

С разпореждане № 11661 от 01.08.2019 г. на Върховен административен съд, шесто отделение, жалбата на Р. срещу решение № 64 от 19.10.2018 г. на управителя на НОИ е оставена без разглеждане и производството по делото е прекратено.

С определение № 13359 от 08.10.2019 г. на Върховния административен съд, шесто отделение, разпореждане № 11661 от 01.08.2019 г. е оставено в сила.

С вх. № 1029-50-24316#8 от 28.11.2019 г. от осигурителната институция на П. за лицето са постъпили формуляри Е 205 РТ, в който е удостоверен осигурителен стаж на лицето за времето от 2001 г. до 2018 г. /с прекъсвания/ и Е 210 РТ.

Въз основа на тези данни, длъжностното лице издава разпореждане, изх. № 1029-50-24316#9 от 18.12.2019 г., с което на лицето, считано от 23.06.2018 г. му е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68, ал. 3 КСО. Цитираното разпореждане е изпратено на адреса на лицето в П., откъдето се е върнало като неполучено.

С вх. № 2213-50-1767 от 26.03.2020 г. от португалската осигурителна институция е постъпил актуален формуляр Е 205 РТ.

Въз основа на тези данни, длъжностното лице е издало разпореждане, изх. № 2213-50-1767#1 от 10.04.2020 г., с което личната пенсия за старост на лицето е изменена, считано от датата на отпускането ѝ, като при изчисляване размера на пенсията му е взет предвид и новопотвърдения до началната дата на пенсията във формуляр Е 205 РТ, постъпил в НОИ на 26.03.2020 г., португалски осигурителен стаж, както и разпореждане, изх. № 2213-50-1767#3 от 12.05.2020 г., с което е извършено ново изчисление на личната пенсия на лицето по българското законодателство с придобития осигурителен стаж по португалското законодателство след датата на отпускане на пенсия по българското законодателство. Цитираните разпореждания са изпратени на адреса на лицето в П., откъдето са се върнали като неполучени.

С писмо, вх. № Ц1023-50-14 от 29.09.2020 г. Р. е декларирал, че към момента живее на адреса си в Република България и е представил удостоверение за настоящ адрес в [населено място].

С писмо, изх. № Ц1023-50-14#1 от 12.10.2020 г. на лицето отново са изпратени разпореждане, изх. № 1029-50-24316#9 от 18.12.2019 г., разпореждане, изх. № 2213-50-1707# 1 от 10.04.2020 г. и разпореждане, изх. № 2213-50-1767#3 от 12.05.2020

г. Видно от известието за доставяне, приложено към пенсионната преписка на Р., същият е получил цитираното писмо на 15.10.2020 г.

С писмо, изх. № Ц1029-50-8572 от 12.10.2020 г., преписката е изпратена по компетентност на Териториално поделение (ТП) на НОИ - Б., предвид факта, че лицето е с настоящ адрес в област Б..

С писмо, изх. № Ц1023-50-14#5 от 12.11.2020 г., предвид депозираните от Р. жалби на 05.11.2020 г. срещу актове на длъжностното лице, на което е възложено ръководството на дейността по отпускане и изплащане на пенсиите по международни договори и европейски регламенти за координация на системите за социална сигурност за лица с постоянен адрес в чужбина, от ТП на НОИ - Б. е поискано изпращането на пенсионната преписка на лицето.

С писмо, вх. № 1030-50-1074 от 28.01.2021 г. преписката е постъпила в Централно управление на НОИ.

С вх. № 1012-40-45 от 29.01.2021 г. от Р. отново е постъпила жалба срещу разпорежданията от 18.12.2019 г., 10.04.2020 г. и 12.05.2020 г.

С решение № 15.02.2021 г. на управителя на НОИ разпорежданията от 18.12.2019 г., 10.04.2020 г. и 12.05.2020 г. са отменени и преписката е върната на длъжностното лице за произнасяне съобразно дадените указания.

Доказаният български осигурителен стаж на лицето е 07 години 05 месеца 06 дни от втора категория труд и 15 години 01 месец 15 дни от трета категория труд. Превърнат на основание чл. 104, ал. 2 КСО към трета категория труд същият възлиза на 24 години 05 месец 00 дни. Португалският осигурителен стаж за преценка право на пенсия до датата на придобиване право на такава по българското законодателство - 20.05.2018 г. е в продължителност от 14 години 01 месец 00 дни, а този за изчисляване размера на пенсията - в продължителност от 16 години 09 месеца 00 дни. Общият - български и португалски осигурителен стаж за преценка правото на пенсия на лицето е 38 години 06 месеца 00 дни.

Въз основа на тези данни длъжностното лице издава обжалваното разпореждане, с което на Р. е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68, ал. 1 - 2 КСО, считано от 20.05.2018 г. и е определен месечен размер за изплащане от тази дата - 206,40 лв.

По делото са приложени като писмени доказателства ангажираните от страните такива, както и доказателствата приложени от административния орган. С цел изясняване на спорните обстоятелства по делото по молба на жалбоподателя е назначена Съдебно икономическа експертиза, която съдът кредитира, като компетентно издадена, като експертът е отговорил на поставените му задачи.

От установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в Административен съд – София град в срока по чл. 118, ал.1 КСО, от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона.

В рамките на тези правомощия съдът констатира, че разпореждане изх. №

1012-40-45#1 от 09.03.2021 г. е издадено от компетентен административен орган, а решение № 18 от 13.05.2021г. от компетентния горестоящ административен орган по смисъла на чл.117, ал. 4- управителя на НОИ. Оспорените административни актове са издадени от компетентни административни органи във връзка с отменителното основание по чл.146, т.1 АПК и в установената форма по смисъла на чл.146, т.2 вр. чл.59, ал.2 АПК. При постановяването им не са допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл.146, т.3 АПК- такива, които накърняват правото на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати, органът би постановил акт с друго съдържание. Материалната законосъобразност на изложените от административния орган мотиви, съдът следва да провери по повод на осъществявания съдебен контрол за законосъобразност, доколкото спорът между страните е изцяло правен.

Съгласно чл. 68, ал. 1-2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), през 2016 г. мъжете придобиват право на пенсия за осигурителен стаж и възраст при навършена възраст 63 години и 10 месеца и придобит осигурителен стаж 38 години и 02 месеца, респективно от 01.01.2017 г. - при навършена възраст 64 г. и наличие на стаж от 38 г. и 04 м.

Съгласно чл. 68, ал. 3 от КСО, от 1 януари 2016 г. мъжете придобиват право на пенсия при навършена възраст 65 години и 10 месеца и не по-малко от 15 години действителен осигурителен стаж. От 31 декември 2016 г. възрастта се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с по 2 месеца до достигане на 67-годишна възраст.

В подаденото заявление с вх. № 2113-50-255 от 18.08.2016 г., Р. е посочил, че желае да му бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст към 01.01.2017 г.

Към датата на заявлението 18.08.2016 г., жалбоподателят Р., [дата на раждане] е бил на възраст 64 г. 03 м. и 25 дни.

При изчисляване на осигурителния стаж, посочен по- горе, за което не се изискват специални знания, зачетеният български стаж от трета категория на Р. е 15 г. 01м. и 29 дни, от втора категория- 06 г. 06 м. и 22 дни, който приравнен към трета категория съставлява 8 г. 2 м. и 13 дни или общо българският осигурителен на лицето е 23 г. 04 м. и 12 дни.

Съгласно чл. 6 от Регламент (ЕО) № 883/2004 когато българският осигурителен стаж не е достатъчен, за да възникне право на пенсия се взима предвид и осигурителният стаж, придобит съгласно законодателството на други държави- членки, при условие, че периодите не съвпадат. В случая от формуляр Е 205 РТ- Удостоверение за осигурителни периоди в П., издаден на 24.06.2009 г., от португалската компетентна институция, е потвърден португалски стаж за право на пенсия 06 г. 00 м. и 00 дни, и 08 г.- за размер на пенсията. Установено е, а и не се спори от жалбоподателя, че от потвърдения португалски стаж, за периода от 01.03.2005 г. до 31.12.2006 г., съставляващ 01 г. 10 м. и 00 дни се дублира с българския осигурителен стаж, поради което и доколкото този стаж се зачита само веднъж за право на пенсия, португалският стаж от 1 г. и 10 м. резонно е изваден. Т.е. зачетеният португалски стаж е 04 г. 02 м. и 00 дни. Този извод не се разколебава и от констатираното от вещото лице по СИЕ, чийто експертни констатации се намират в пълна степен на покритие с тези на административния орган, както и от събраните гласни доказателства. Експертът е посочил, че в подаденото заявление 18.08.2016 г. И. Р. е пожелал да му бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст към 01.07.2017 г. Към датата на

заявлението е бил на 64 години, 3 месеца и 25 дни. При изчисляване на осигурителния стаж в България е 23 год. 04 месеца и 12 дни. С формуляр Е 205 РТ е потвърден португалски стаж за пенсия 6 год. 0 месеца и 0 дни. От този стаж, за периода 01.03.2005 г. до 31.12.2006 г. представляващ 1 год.10 мес. 0 дни се дублира с българския стаж, поради което този стаж е изваден от португалския стаж и се зачита португалски стаж 4 год. 2 мес. И 0 дни. Към избраната дата от лицето 01.01.2017 г. същият не отговаря на изискването на чл. 68, ал. 1- 2 от КСО за осигурителен стаж 38 г., 2 мес. През 2016 г. и 38 г. 4 мес. През 2017 г. и навършване на 63 г. 10 мес. През 2016 г. и 64 г. през 2017 г. Към датата на заявлението е имал навършени 64 г., 3 мес. 25 дни. Зачетен е португалски стаж – 4 год. 2 мес. 0 дни и български трудов стаж 23 год. 4 мес. и 12 дни или общо трудов стаж за отпускане на лична пенсия 27 год. 6 м. 12 дни. Към Разпореждане № 1012-40-45-4 от 09.03.2021 г. съгласно чл. 68, ал. 3 КСО на И. Р. е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на 20.05.2018 г. Постъпил е формуляр Е 205 РТ издаден на 04.03.2020 г. от португалската осигурителна институция удостоверяващ за периода 23.02.2001 г. до 20.08.2018 г. осигурителен стаж 17 год. 0 мес. и 0 дни. Удостоверения португалски стаж до датата на придобиване на пенсия по българското законодателство – 20.05.2018 г. е в продължителност от 14 год., 1 мес. и 0 дни, а тази за изчисляване на пенсия в продължителност 16 год. 9 мес. 0 дни. Дублираният стаж за периода 01.03.2005 г. – 30.10.2007 г. е отразен като български стаж. Доказаният български осигурителен стаж на И. Р. е 24 год. 5 мес. И 0 дни. Общият български и португалски осигурителен стаж за определяне правото на пенсия е 38 год. 6 мес. и 0 дни. Общият български и португалски стаж за изчисляване размера на пенсия е 41 год. 2 мес. и 0 дни. С вх. № Ц1012-40-132 от 27.07.2020 г. до НОИ е допълнил информацията във вр. с издадени документи през 2016 г. Посочените периоди от „И.“ са отразени в определения стаж. Изключение е периода от 2 год.4 мес. 13 дни, за които липсват данни. Осигурителният доход за целите на отпускане на пенсия не е посочен от българското законодателство в преписката за определяне на нейния размер.

С решение № 18 от 13.05.2021 г. на Управителя на НОИ по реда на чл. 117, ал. 4 от КСО са отразени факти, допълнително внесени след определянето на пенсията. Р. не придобива право по чл. 68, ал.1-2 КСО само за осигурителните си периоди, които са в продължителност общо български и португалски осигурителен стаж 41 год. 2 месеца 0 дни.

При това положение съдът намира, че законосъобразно е преценено, че Р. не придобива право по чл. 68, ал.1-2 КСО само за осигурителните си периоди, които са в продължителност общо български и португалски осигурителен стаж 41 год. 2 месеца 0 дни. Последният правилно е умножен със съотношението между месеците български осигурителен стаж 293 и месеците общ осигурителен стаж 494 и е получен размер, който следва да се изплаща за български осигурителен стаж на лицето от 206.40 лв. от 20.05.2018 г. Размерът на пенсията е актуализиран, считано от 01.07.2019 г. и 01.07.2020 г. на основание чл. 117, ал. 4 КСО.

С оглед изложеното жалбата се явява неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

Във връзка с изложеното, Административен съд София град, III отделение, 7– ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Г. Р. срещу Решение № 18/13.05.2021г. на Управителя на НОИ, с което е оставена без уважение жалба на Р. срещу Разпореждане изх. № 1012-40-45#1 от 09.03.2021 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване.
Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението и изпращането на страните на препис от решението, че е изготвено.

СЪДИЯ: